

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Meditatio I. De Morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

Quarta Veritas

Explicata in Meditatione de Morte.

Nulli studio parcendum est, ut omni me Salutis periculo expediam, quamdiu id agendi facultas suppetit.

Primum Punctum Meditationis, quod est de necessitate mortis, & incertitudine tam horæ fatalis quàm status illius, in quo nos deprehendet, demonstrat, quòd, cum non habemus, nisi breves vitæ nostræ dies, ad operandam Salutem nostram, nosque ex periculo Salutis nostræ, quod incurrimus, explicandos, quemadmodum nullam de peregrinationis nostræ diurnitate habemus certitudinem, ita neque securi simus de tempore, quò providere nobis imposterum concessum sit: atque adeo instruimur, quòd præsens identidem tempus pro viribus in Salutis nostræ curam par sit impendere, atque ita vivere, ut semper ad migrandum accinæti simus, nec unquam imparati deprehendamus. Et hic est propositæ veritatis succus. In hujus porrò genuino intellectu mentis reliquorum punctorum beneficio firmatur.

Nam

Secundò punctò docemur, non fore tutum tempus cogitandi de Salute nostra, cum in fr

tali lecto Mortem cogemur operiri; majores enim tunc temporis erunt angustia, quam ut tranquillas adeo cogitationes patiantur suscipi. Docemur item, hanc carnem nostram non fore aliud, quam putidum cadaver, & indignum proinde, cujus cura aliqua cum Salutis periculo habeatur.

In tertio puncto intelliges etiam, animam ad agendum cum Creatore suo tunc ineptam fore, cum in ipso nimirum Mortis confinio, sui jam immemor, timore & horrore formidabili corripitur.

In quarti puncti discussione cum visurus sis, quo in statu rerum, & anima, & corpus à Mor-teponendum sit, & per consequens intellectu-rus, quid de temporalibus & æternis Bonis sen-tiendum, unà etiam penetrabis paulò profun-dius, quanti referat cogitare quandoque de magno illo extremæ Salutis nostræ negotio; il-lò nimirum, quod Unicum omnem curam no-stram, omnemque operam sibi impendi meretur. Ex quibus omnibus anima tandem con-cludit, decere omnino, ut ab hoc momento de-inceps omni periculo æternæ incolumitatis nos eximere, & in hanc rem vires nostras omnes se-rò curemus intendere.

Medi.

Meditatio

De Morte.

Oratio præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. Fingam me in lecto decumbere, candelam benedictam una manu jam tenentem, altera Crucifixi imaginem, assistentibus circa pluribus, spectaturis meum ex hac vita abitum.

II. PRÆLUDIUM. Petam à Domino DEO gratiam profundè penetrandi, qua ratione in præsentiarum prospicere Saluti meæ debeam, dum certus adhuc sum de Instrumentis à DEO mihi subministratis, cum de ijs postmodum habendis nulla ratione securus sim.

I. PUNCTUM.

Certa & incerta Hora Mortis,

Consideranda.

Moriendum semel est. Hæc irrevocabilis est sententia, lata in pœnam peccati Protoplastorum: & ipsa corporis nostri corruptibilis indoles id secum fert, ut moriamur. Tempus verò, locus & Mortis genus, ipsæque mentis nostræ status, in quo nos Mors occupabit, occulta penitus & incerta sunt.

Affectus

Affectus.

I. Demissè acceptabis Divinum illud Decretum, quò ad Mortem tanquam peccati supplicium damnaris. 2. Ages gratias Divinæ Bonitati, quòd cum vivere nos videat in statu, calamitatibus refertissimo, miserabili huic vitæ finem tandem velut facere. 3. Ah quí usque adeo cæcus esse potui, ut, cum tempus vitæ sit incertissimum, nihil tamen ego curæ adhibuerim, ut à Morte improvisa aliquando nonprehendar! Quis animi torpor ille fuit, qui inertem adeo me reddidit, ut non illico omne Salutis periculum voluerim declinare, maximè cum error ille ignavissimus in procuranda æterna incolumitate mea potuerit esse irreparabilis, & infelicitas, in quam incurrissem, infinita! 4. Certè majoris negotium momenti non habeo, dum vivam, neque unquam in hoc satis laboravero, quandoquidem longa ex illius felici & infausto successu Æternitas dependebit. 5. Prospiciamus ergo nobis, & in id incumbamus unicè, ut vigili custodia nos, resque nostras securò semper locò teneamus.

II. PUNCTUM.

Quæ Corporis conditio, cum Mors jam in propinqua est.

Con-

Consideranda.

Corporis conditio, cum fatalis jam adest hora, planè miserabilis est. Confiçetur enim necesse est cum doloribus acutissimis, cum deliquijs, convulsionibus, gravedine, foetore, sensuum stupore, & quò non genere calamitatum?

Affectus.

1. Humiliabo me sub Potenti DEI sic volentis manu. 2. Discam, quæ Corporis mei debeat in me esse æstimatio, consideratà tantà ejus miseriam & egestate. 3. Valedicam omnibus sensualibus delicijs, quæ postquam mentem turpissimè deceperint, deserent me aliquando, & in dolores funestissimos mutabuntur. 4. Indignabor tot exhibitis carni meæ blanditijs. 5. Exigam deinceps à carne meæ severissimè obsequia illa, quæ animæ meæ Bonorum præstare debet. 6. Non differam in fatale illud punctum Salutis meæ curam, quando sera nimis futura est. Error est gravissimus non maturare hoc Salutis studium. Et miserabilis sanctorum forem, si id in ejusmodi differrem tempus, quò citra miraculum nulla ejus suscipiendi facultas suppetet.

III. PUNCTUM.

Quis animæ in mortis periculo status.

Consideranda.

Longè miserabilior adhuc est animæ in hoc puncto status. Plena tædijs est misera, & afflictionibus, ortis ex morbi diuturnitate, ex dolorum acerbitate, Mortis immentis viciniâ, & rerum omnium amatarum privatione. Et idcirco nullam infelix Salutis suæ curam habere potest, & manifestè tamen intelligit, non jam aliud superesse negotium, quod curare debeat, quàm illud, ex quo pendet Æternitas: & hoc est, quod miseræ tritissimum accidit; sed & Judicis illius inexorabilis memoria terret ocyùs coram illo comparituram. Æquè formidabilis illi est peccatorum, de quorum poenitentia & venia non secura est, recordatio; maxime cùm numerum illorum videat infinitum, & gravitatem in singulis tunc intellectu- ra sit, quantam antea nunquã deprehendit, & plurima tunc primù illi manifesta futura sint, quæ semper antea latuerant, & serò nimium contemptum toties oblatis cælitus auxiliij pro- meritis inceptura sit æstimare. Jam & dæmo- num experietur infestissimos insultus, figuris sæpe terribilibus se illi objicientium: judicabit deni-

denique sincerissimè de periculi, in quo hoc rerum articulo versatur, magnitudine: præsertim, cum de infinito damnandorum numero tristis mentem cogitatio subjerit. Ecquid verò in hac miseriarum undique imminentium tempestate facturam putas? Retro ire DEUS prohibet, neque subsistere jam conceditur: pergere, & inexorabili Judicio se sistere, accusatrix conscientia, & dæmon horrendum facit. Quò confugiet, cum nihil, quod ad defensionem possit obtendere, suppetat.

Affectus.

1. O vanissima labilis vitæ nostræ vanitas, quæ fieri posse judicem, ut mentem decipias, quæ novit in has se angustias aliquando adducendam! 2. O stultam hominum cæcitate, qui incerti de tempore, quò providere tam grandi negotio liceat, de die in diem illud vocales differre sustinent! 3. Ne permitte, oro, Mi DEUS, ut tam infelix meæ oblivio deinceps mentem mihi occupet: da potius, ut jam nunc curare ordiar Salutem meam, & ab hoc momento talem porrò fac me vivere, qualis mori velim. 4. Ignosce, Clementissime DEUS, tot peccatis meis, quibus Majestatem tuam ausus sum offendere. 5. En me ad vindicanda illa secundum justissimæ voluntatis

tua pronunciata paratissimum. 6. Largire mihi hanc à sanctissima manu tua gratiam, ut eam deinceps Vitam curem vivere, quæ Mortem timere non debeat, quæ itineris hujus ultimi, tota quanta est, securitati consulat, quæ solatii locò habere possit quietum, quem speret, ex hac vita transitum, quæ nihil admittat ejusmodi, cujus amarè tunc pænitere necesse sit.

IV. PUNCTUM.

Corporis & Animæ post Mortem Status.

Mors aliud non est, quàm Corporis ab Anima separatio, eripiens Corpori, quidquid jucundi hinc possederat, in putredinem illud & vermes resolvens: inde fit, ut videre nemo jam sustineat putidum cadaver; terræque illud ocyus curetur obrui. Anima verò, postquam evolavit ex Corpore, finem imponit illi, quod hætenus ad merendum DEUS concesserat, tempori; & excedens statu mutationibus obnoxio Æternitatem immutabilem inchoat, modum insuper & intelligendi & amandi longè jam habere nobiliorem incipit, & unò velut intuitu manifestè intelligit, vanissimam esse Vanitatem, quidquid non est ejusmodi, ut cum DEO, summo Bono, nostro nos jungat. atque ita

O con-

contemptu perfectissimo sincerè despicit & execratur inanissimas Vitæ hujus vanitates, quibus se tantùm à DEO separatam fuisse meminit, quantum illis affectu imprudenti in hac vita se affixit.

Affectus.

1. Quanta est deceptio, vilissimis Carnis delictijs, paulò post cessaturis, immortalia Æternitatis jucundissimæ divendere gaudia! 2. O mi DEUS! si mori idem est, ac Æternitatem ordiri, quid aliud est vivere, quàm propiorem longæ Æternitati fieri? Et quibus ego passibus cheu miser! ad hanc vitæ metam propero! Perpende Anima mea, quòd Vita, quam agis, Æternitatem tibi fabricet, at vide qualem, & quàm beatam. 3. Renuncia nunc ultro illis omnibus, quæ deserere aliquando, etiam cum volupe non erit, tamen necessum erit: illi verò mentem tuam affige Bono, quod possidere aliquando æternùm dabitur. 4. Certam tibi impigrè fac Salutem tuam, & novam ab hoc momento rationem institue. Qui, dum bene valet, affectus illes non recolit, quibus percelli moriturientem continget, non vivit bene.

Colloquium dirigetur ad Redemptorem nostrum in Cruce obeuntem. Rogabis misericordiam

num Dominum, ut Sanctissima ejus Vita tuæ deinceps agenda norma sit, & acerbitas ignominiosæ Mortis ejus tuam tibi suavem reddat & amabilem.

Compendium Meditationis

De Morte.

Oratio præparatoria.

I. PÆLUDIUM. Finges te in lecto decumbentem, manibus Crucifixum & Cereum præferre, orante interim, quæ te circumstat, Coronâ.

II. PÆLUDIUM. Petere gratiam cognoscendi, quâ ratione in præsentiarum salutem tuam curare debeas, quamdiu certa adhuc id faciendi facultas suppetit, & seriò rem illam, tanquam Æternitatis negotium, suscipere.

I. PUNCTUM. Moriendum est. Ita DEUS statuit; ita ipsa humanæ Naturæ conditio fert. Sed ubi, quando, quò mortis genere, quò in statu Animæ, incertum est.

II. PUNCTUM. In supremo Mortis articulo Corpus doloribus affligetur, convulsionibus, facali gravedine, & reliquis hujusce generis Calamitatibus, quæ ineptam reddent Animam, ut de se cogitare possit.

III. PUNCTUM. Anima plena erit tædijs, tritis

tristis ob jacturam Bonorum, quæ tantoperè
hîc amavit, oppressa terrore imminentis Divi-
ni Judicij, attonita enormitate, & ingenti nu-
mero peccatorum, quæ manifestius quàm un-
quam antea cognosceret; accedent spectrorum
terribilium infestationes; & idcirco sibi vacare
in his turbis non poterit.

IV. PUNCTUM. Mors Corpus omni pri-
vat Voluptate, & Amicis ipsis, postquam exce-
dit Anima, illud facit intolerabile. Anima post
factam è Corpore migrationem, jam non am-
plius viatrix, Æternitatem inchoat, novum
operandi modum induit, in momento intel-
ligit, vanitatem esse manifestissimam, quidquid
cum DEO non unit mentem.

Colloquium erit cum Redemptore nostro in
Cruce obeunte. Rogabis ut vita ejus tuae sit
norma, & Mors ejus amarissima tuam tibi fa-
ciat dulcescere.

Quinta Veritas

Explicata in Meditatione de Judicio particu-
lari.

*Placandus mihi Judex meus est, quamdum
adhuc est placabilis.*

Primum Punctum duas Personas exhibet, Ju-
dicis nimirum, qui est Servator noster, & ju-
dicis